

**ה"ת 64971/07/21 - מדינת ישראל נגד אל יאבוסין ללאסתתמאר
וללעקאר בע"מ ח.פ. 514798768, מוחמד ג'ולאני ת.ז.
034683953, איברהים ג'ולאני ת.ז. 080157100, עאדל ג'ולאני ת.ז.
066188731**

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 64971-07-21 ג'ולאני ואח' נ' מדינת ישראל
ה"ת 64976-07-21 שם תיק ללא שמות חסויים
ה"ת 64973-07-21 שם תיק ללא שמות חסויים
ציון סהראי, שופט

מדינת ישראל

מבקשת
נגד
משיבים

1. אל יאבוסין ללאסתתמאר וללעקאר בע"מ ח.פ.
514798768
 2. מוחמד ג'ולאני ת.ז. 034683953
 3. איברהים ג'ולאני ת.ז. 080157100
 4. עאדל ג'ולאני ת.ז. 066188731
- כולם ע"י ב"כ עו"ד אריאל עטרי

החלטה

בפני בקשת המבקשת להארכת תוקף החזקת תפוסים בהתאם לסעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי [מעצר
וחיפוש] (נוסח חדש), תשכ"ט - 1969 (להלן: "**הפסד"פ**).

להלן יפורט הרכוש שהמשך תפיסתו מבוקש (ייקרא: "**התפוס**" או "**הרכוש**):

רכוש השייך למשיבים 1 - 2:

- זכויות בנכס הידוע כגוש 30505 חלקה 28 (מחצית מהזכויות בקרקע)
- חשבון 426451 בסניף 695 בבנק הפועלים על שם המשיבה 1 (סך של 826,108.4 ₪)
- חשבון מס' 154926045 בסניף 65 בבנק דיסקונט על שם או.אר.ג"י - זכויותינו (ע"ר) (סך של 102,014 ₪).
- 68 המחאות למשמורת ע"ס 587,400 ₪.

עמוד 1

- 75 המחאות בסך כולל של 429,000 ₪ אשר הופקדו לחשבון יחידת החילוט באפוטרופוס בהתאם לצו 19100-08-21.

- מרצדס 1126034 ע"ש המשיבה 1 (הרכב שוחרר בתנאים)

- מרצדס 55519901 ע"ש חברת אבו אעישה מוטורס.

רכוש השייך למשיב 3:

- זכויותיו בנכס הידוע כגוש 30514 חלקה 14

- רכב מסוג מרצדס מ.ר. 50043701

רכוש המשיב 4:

- חשבון 81367 בסניף 918 בבנק הפועלים (סך של 7,046 ₪).

- רכב מסוג ב.מ.וו מ.ר. 6760011 (שוחרר בתנאים)

המשיבים התנגדו לבקשה וביום 12.12.22 התקיים דיון במסגרתו טען כל צד את טיעוניו. המשיבים הגישו השלמת טיעון בכתב, וזאת לאחר שרק בדיון נמסר פירוט עובדתי רחב יותר ביחס למיוחס למשיבים.

רקע עובדתי:

1. כנגד המשיבים מתנהלת חקירה בחשד לביצוע עבירות של זיוף, קבלת דבר במרמה, עבירות מס ועבירות על חוק איסור הלבנת הון, תש"ס - 2000 (להלן: "**החוק לאיסור הלבנת הון**").

2. במהלך חודש יוני 2021 ניתנו צווים מכוחם נתפס הרכוש שהארכת תפיסתו מתבקשת.

3. לאחר תפיסת הרכוש הגישו המשיבים בקשה להשבת תפוס.

4. ביום 7.11.21 ניתנה החלטה בתיק זה (כב' השופטת ע' בר-טל) במסגרתה נדחתה בקשה המשיבים להשבת התפוס, למעט ביחס לחשבון בנק השייך לעמותת או.אר.ג'יי - זכויותינו.

5. המשיבים עררו על החלטה זו לבית המשפט המחוזי, אשר דחה את הערר בהחלטה מיום 14.12.21 (כב' השופט ד' גדעוני), תוך שינוי פרטים מסוימים באשר לשחרור חשבון העמותה (פסקה 15 להחלטת בית המשפט המחוזי).
6. ביום 6.1.22 האריך בית המשפט (כבוד השופטת ע' בר-טל) את הצו עד להחלטה אחרת.
7. על החלטת בית המשפט המחוזי הוגשו 3 בקשות רשות ערר לבית המשפט העליון: בש"פ 829/22 שהוגש בשם המשיבים 1 ו - 2; בש"פ 699/22 שהוגש בשם המשיב 4 ובש"פ 827/22 שהוגש בשם ניבין ג'ולאני, וזאת בקשר לרכב מסוג מרצדס, שלטענת המבקשת אף שרשום על שם ניבין ג'ולאני הוא שייך למשיב 3.
8. ביום 13.4.22 נדחו 3 הבקשות על ידי בית המשפט העליון (כבוד השופט ש' שוחט).
9. ביום 28.4.2022 הגישה המבקשת בקשה להארכת תוקף החזקת הרכוש.
10. ביום 28.6.2022 התקיים בפניי דיון בבקשת המבקשת וביום 25.7.22 ניתנה החלטה ולפיה תוקף החזקת הרכוש הוארך ב - 6 חודשים נוספים.
11. כאמור, המבקשת הגישה בקשה נוספת במסגרתה עתרה להארכת תוקף הצווים מכוחם תפוס הרכוש ב - 6 חודשים נוספים. ביום 12.12.22 התקיים דיון במעמד הצדדים, וביום 21.12.22 הוגשה השלמת טיעון בכתב מטעם המשיבים.

עיקר טענות הצדדים:

12. לטענת המבקשת, המשיבים קיבלו היתרי בנייה במרמה בהסתמך, בין היתר, על מסמכים מזויפים. מכוח היתרי הבנייה, שעל פי החשד התקבלו במרמה ועל סמך מסמכים מזויפים, נבנו במקרקעין 3 מבנים שנמכרו לצדדים שלישיים. במעשים אלו, כך על פי החשד, ביצעו המשיבים את העבירות המיוחסות להם.
13. ב"כ המשיבים טען, כי המשיב 4 רכש בשנת 2009 את זכויות בני משפחת פארוקי בקרקע. מדובר ב - 5/15 חלקים של המגרש. ביום 1.5.12 מכר המשיב 4 את הזכויות אותן רכש מבני משפחת פארוקי ל - 8 רוכשים שונים. נטען, כי המשיב 4 לא מכר ולא רכש דירה בקרקע נשוא החקירה, אלא אך ורק זכויות בקרקע אותן רכש בשנת 2009 ומכר בשנת 2012, כאשר תמורת מכירת הזכויות במקרקעין קיבל המשיב 4 160 אלף דולר ארה"ב בלבד. לטענתו, כל שנעשה בקרקע לאחר מכירתה על ידו אינו מעניינו ואין לו קשר או חלק בכך.

14. בנוגע למשיב 3 טען ב"כ המשיבים כי הלה מכר את זכויותיו במקרקעין בחודש מאי 2012 ורק חודש לאחר מכן הוגש מכתבו של עו"ד גנאים לעיריית ירושלים, שאין חולק כי צורפו לו מסמכים מזויפים. לטענתו, מכתבו של עו"ד גנאים התייחס לחלקו של משיב 4 במקרקעין, אולם רק לאחר שמשיב 4 מכר זכויותיו לאחרים, כך שממילא לא ניתן לייחס לו מעורבות כלשהי במעשה הזיוף והמרמה הנטען. עוד טען, כי משיב 3 ממילא לא מכר את הדירות שנבנו על החלק במקרקעין שנרכש על ידי משיב 4 ממשפחת פארוקי בשנת 2009 ונמכר על ידו בשנת 2012. טענה זו שוללת את האפשרות לחלט רכוש השייך למשיב 3, כך לשיטתו.

15. לגבי משיבים 1 ו-2 נטען כי אין להם כל חלק במעשי הזיוף הנטענים על ידי עו"ד גנאים, שכן החברה הוקמה ביולי 2012, לאחר שנשלחה פניית עו"ד גנאים. עוד נטען, כי החלק שלגביו נתבקש והתקבל היתר בנייה שמכוחו נבנו ונמכרו 16 דירות איננו קשור למכתבו של עו"ד גנאים.

המסגרת המשפטית:

16. עתירת המבקשת היא להמשך תפיסת הרכוש מכוח הפסד"פ וחוק איסור הלבנת הון.

17. סעיף 35 לפסד"פ קובע:

"אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידי נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע."

18. סעיף 32(א) לפסד"פ קובע באילו מקרים ניתן יהיה לתפוס חפץ:

"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה."

על פי הקבוע בסעיף 32 קיימות 5 עילות מכוחן ניתן לתפוס חפץ.

19. בבש"פ 1359/17 **מדינת ישראל נ' ברוך** הוסיף בית המשפט העליון (כבוד השופט נ' הנדל - כתוארו אז) עילת תפיסה שישית, שעניינה תפיסת רכוש "בשווי" לצורך חילוט עתידי מכוח חוק איסור הלבנת הון.

20. בנסיבות אלה, לבית משפט השלום סמכות להורות על המשך תפיסת רכוש "בשווי" לצורך חילוט עתידי,

וזאת מכוח סעיף 35 לפסד"פ.

21. כאמור, הבקשה שבפני היא בקשה להורות על המשך החזקת הרכוש על ידי המבקשת בהתאם לסעיף 35 לפסד"פ, וזאת לצורך חילוט עתידי מכוח סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון.

דין והכרעה:

22. בהחלטה מיום 25.7.22 נדונו חלק מטענות המשיבים ולאחר בחינת חומר החקירה שהוצג לעיון בית המשפט נקבע כי קיימת תשתית ראייתית בעוצמה וברף המספיקים להורות על הארכת תוקף הצווים. חרף האמור, אתיחס לטענות המשיבים כסדרן.

טענות המשיב 4:

23. כאמור, משיב 4 טען כי רכש את זכויות פארוקי בשנת 2009 ומכרן בשנת 2012, ועל כן אין לו קשר למה שנעשה בזכויות אותן מכר לאחר מכן על ידי אחרים.

24. טענה זו נסתרת על ידי מסמכים שהוצגו לעיוני על ידי המבקשת. ראשית, חלקם של בני משפחת פארוקי במקרקעין נרכש על ידי המשיב 4 בחודש יולי 2011 ולא בשנת 2009 כפי שנטען בטיעון מטעם המשיבים (מסמך שסומן ב/13). עוד עולה, כי טאריף פארוקי איננו מאשר את העסקה משנת 2011 ומתכחש לה. אם בכך לא די, הרי שבתיק החקירה מסמך מיום 6.10.2005 חתום על ידי עו"ד מוהנד ג'בארה ממנו עולה כי חלקם של בני פארוקי הועבר למשיב 3 כבר בשנת 2003 (מסמך ב/7).

הנה כי כן, טענת משיב 4 ולפיה רכש את הקרקע בשנת 2009 נסתרת על ידי ראיות הקיימות בתיק.

25. אף טענת המשיב 4 ולפיה מכר זכויותיו בקרקע ל - 8 רוכשים שונים ביום 1.5.12 איננה חפה מבעיות וקשיים. אמנם, מהסכם המכר שבין משיב 4 ל - 8 הרוכשים עולה כי הוא מכר להם את זכויותיו בקרקע, אולם מתיק החקירה עולה כי בפועל נמכרו להם דירות, וזאת על ידי משיב 3 ולא משיב 4. הדבר עולה בקנה אחד עם הטענה ולפיה משיב 3 רכש את זכויות פארוקי כבר בשנת 2003, וסותר את טענת משיב 4 ולפיה רכש את הקרקע בשנת 2009 (כאמור, קיימים הסכמי רכישה משנת 2011 המוכחים על ידי פארוקי).

26. לפיכך, טענות משיב 4 אינן עולות בקנה אחד עם חומר החקירה שהוצג לעיוני, ואין בהן כדי לשנות ממסקנתי כפי שנקבעה בהחלטה מיום 25.7.22. טענות משיב 4 אף נסתרות על ידי חלק מהמסמכים אליהם התייחסתי בהחלטתי מיום 25.7.22.

טענות המשיב 3:

27. הפירוט העובדתי שהוצג לעיל כוחו יפה אף לעניין טענות משיב 3, שכן חלק לא מבוטל ממנו מתייחס למשיב 3. לא אחזור על הדברים פעם נוספת, ואפנה לדברים שנכתבו בעניינו של משיב 4 בשינויים המחויבים לעניינו של משיב 3.

28. זאת ועוד, המסמכים אליהם התייחסתי בהחלטתי מיום 25.7.22 אינם עולים בקנה אחד עם טיעוני משיב 3, ויש בהם כדי לגבש חשד סביר לעבירות המיוחסות לו.

טענות המשיבים 1 ו-2:

29. משיבים 1 ו-2 טענו, כי העסקאות שביצעו נעשו בשקיפות מלאה תוך דיווח לרשות המיסים על ביצוען ומבלי להסתיר דבר, ואין קשר בין עסקאות אלה לעסקאות שביצע משיב 4, אשר דיווח אף הוא על העסקאות אותן ביצע.

30. טענות אלה נטענו בעבר ונדונו בהחלטתי מיום 25.7.22. לא מצאתי לשנות מהחלטתי, ואני מפנה למסמכים אשר פורטו בהחלטה מיום 25.7.22.

31. מצאתי כי קיימת תשתית ראיתית, המקימה חשד סביר בעוצמה המספקת לשלב זה של ההליך, לביצוע העבירות המיוחסות למשיבים. די בתשתית זו, בשלב זה, כדי להצדיק המשך תפיסת הרכוש לצורך הבטחת אפשרות חילוטו בעתיד בהתאם לתנאים הקבועים בסעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון.

32. אציין, כי עיינתי בתיק החקירה פעם נוספת לאור טענות שהעלה ב"כ המשיבים ולא נטענו בדיון הקודם, אולם כאמור, לא מצאתי לשנות ממסקנתי ולפיה קיים חשד סביר ביחס לכל אחד מהמשיבים באופן המצדיק היעדרות לבקשת המבקשת.

33. לכך יש להוסיף, שבמרבית חקירותיהם בחרו המשיבים לשתוק או להשיב כי אינם זוכרים פרטים באשר לשאלות שהוצגו בפניהם. כפי שנקבע בהחלטה קודמת, מדובר בזכות העומדת למשיבים, אולם יש בכך כדי לחזק את החשד נגדם (בש"פ 3199/14 מ"י נ' וינברג ואח' - פורסם בנבו).

34. אשר להיקף הרכוש התפוס, הרי שמדובר ברכוש ששווי נמוך מהיקף עבירות הלבנת ההון המיוחסות למשיבים, העומד בשלב זה על סכום של כ- 24.5 מיליון ₪. היקף עבירות הלבנת ההון מבוסס על הערכת שווי הדירות שנמכרו לצדדים שלישיים (מסמך שסומן ב/54).

35. סיכומם של דברים, המבקשת עתרה כי יינתן צו המאריך את תוקף תפיסת הרכוש לתקופה של 6 חודשים וזאת לצורך חילוט עתידי של הרכוש מכוח סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון בהתאם לתנאים האמורים בו.

36. **נוכח האמור לעיל, מצאתי להיעתר לבקשה ולהורות על מתן צו להארכת תוקף החזקת הרכוש למשך 6 חודשים מיום 27.10.22.**

37. המבקשת תאסוף את הקלסר ובו חומר החקירה בתיאום עם מזכירות בית המשפט.

ניתנה היום, ג' שבט תשפ"ג, 25 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.